

Sygn. akt III Cz 1361/14

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący - Sędzia SO Krystyna Hadryś

Sędziowie SO Andrzej Dyrda (spr.)

SR(del.) Maryla Majewska - Lewandowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 października 2014 r.

sprawy z powództwa E. S. i K. S.

przeciwko Z. S.

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 9 lipca 2014 r., sygn. akt III RC 211/14

postanawia :

oddalić zażalenie.

SSR(del.) Maryla Majewska - SSO Krystyna Hadryś SSO Andrzej Dyrda

- Lewandowska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 9 lipca 2014r. Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej udzielił zabezpieczenia przez zobowiązanie pozwanego Z. S. dołożenia na rzecz małoletniej powódki K. S. kwoty po 450 zł miesięcznie oraz na rzecz powódki E. S. kwoty po 650 zł miesięcznie, płatnej do dnia 5 każdego miesiąca z 13 % w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, do czasu zakończenia postępowania, a w pozostałej części wniosek o zabezpieczenie powództwa oddalił. Uzasadniając orzeczenie, Sąd Rejonowy wskazał, że powódka uprawdopodobniła roszczenie zarówno co do zasady, jaki i do wysokości 650 zł na rzecz powódki i do kwoty 450 zł na rzecz małoletniej powódki. Wskazując, że pozwany ma obowiązek przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą założył wspólnie z powódką oraz alimentacji małoletniego dziecka nie mogącego utrzymywać się samodzielnie, wskazał, że z dotychczasowych ustaleń wynika, że powódka E. S. jest w trakcie leczenia i po mającej miejsce hospitalizacji nie jest zdolna w obecnej chwili do świadczenia pracy. Małoletnia tymczasem ukończyła szesnaście i pozostaje na wyłącznym utrzymaniu matki. Pozwany tymczasem jest zdrowy i zdolny do pracy. Po wyprzedazy majątku firmy dysponuje środkami finansowymi, który do czasu podjęcia pracy umożliwią mułożenie zabezpieczonych przez sąd kwot na rzecz powódek. Sąd oddalił żądanie częściowo uznając je za wygórowane, z uwagi brak wykazania stałego źródła dochodu pozwanego. Udzielone zabezpieczenie winno zaspokoić usprawiedliwione potrzeby powódek na czas toczącego się postępowania.

Zażalenie na to postanowienie wniósł pozwany zarzucając sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, przekładającą się na treść postanowienia przez uznanie, że aktualna sytuacja finansowa i zdrowotna pozwanego pozwala na wyasygnowanie obok kosztów niezbędnego do utrzymania, dalszych kosztów dla pokrycia alimentacji powódek, a także naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 135 k.r.o. poprzez ustalenie zabezpieczenia w łącznej kwocie 1.100 zł miesięcznie, w sytuacji kiedy możliwości zarobkowe pozwanego i posiadane środki nie pozwalają na odprowadzenie jakichkolwiek rat alimentacyjnych oraz niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy, w szczególności po stronie pozwanej wynikających z niepełnego rozpytania pozwanego. Na tych podstawach wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku o zabezpieczenie w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Celem zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego nie jest zapewnienie egzekucyjnego wykonania przyszłego wyroku, lecz natychmiastowe dostarczenie uprawnionemu środków utrzymania (patrz: Komentarz do art. 753 kodeksu postępowania cywilnego, [w:] Bodio J., Demendecki T., Jakubecki A., Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III.).

W tym miejscu należy nadmienić, iż niezależnie od treści art. 753 § 1 k.p.c., dokonując zabezpieczenia na tym etapie postępowania Sąd Rejonowy powinien był wziąć pod uwagę nie tylko ocenę tego, czy roszczenie powódki zostało uprawdopodobnione, ale winien był też dokonać oceny wniosku o zabezpieczenie w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, co w niniejszej sprawie uczynił w sposób prawidłowy.

Nie można również pominąć, że Sąd udzielając zabezpieczenia opiera się jedynie na uprawdopodobnieniu istnienia roszczenia, co stanowi odejście od ścisłego formalizmu dowodowego. Tym samym uwzględnienie zgłaszanego wniosku następuje w przypadku gdy strona wykaże, choć w sposób nie dający pewności, że powołane okoliczności są wiarygodne i prowadzą do uznania opisanego na ich podstawie stanu faktycznego. Stanowi to więc rygor zdecydowanie słabszy niż w przypadku konieczności udowodnienia tych przesłanek. Istotne jest jednak zwrócenie uwagi, że w orzecznictwie wskazuje się, że uprawdopodobnienie nie może w zasadzie opierać się na samych twierdzeniach strony. Uprawdopodobnienie roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym, wymaga od uprawnionego aby przedstawił i należycie uzasadnił twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia, zarówno co do okoliczności faktycznych, na których opiera się roszczenie jak i podstawy prawnej roszczenia, która powinna być również prawdopodobna (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17 lipca 2013r., I ACz 1182/13).

Roszczenie powódki E. S. ma swoją materialną podstawę w art. 27 k.r.o., zgodnie z którym, oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczynić się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Ustalając ten obowiązek należy uwzględnić zasadę równej stopy życiowej, która „nie oznacza, że podział dochodów małżonków między poszczególnych członków rodziny ma być w pełni proporcjonalny do ich liczby, gdyż powinien być on dokonany z uwzględnieniem usprawiedliwionych potrzeb każdego z członków rodziny.” (Komentarz do art. 27 k.r.o., teza 8 [w:] Sychowicz Marek, Ciepła Helena, Kalus Stanisława, Domińczyk Tadeusz, Piasecki Kazimierz (red.), Czech Bronisław Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, Lex Polonica).

Pozwem z 26 marca 2014r. powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz alimentów w kwocie 1.000 zł miesięcznie. W piśmie procesowym z 1 lipca 2014r. wniosła natomiast o udzielenie zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego w wysokości 900 zł. Koszty swojego utrzymania oszacowała na łączną kwotę 1.025 zł, natomiast koszt utrzymania mieszkania na kwotę ok. 630 zł. Uznać zatem należało, że powódka uprawdopodobniła istnienie usprawiedliwionych potrzeb jako osoby uprawnionej do świadczeń alimentacyjnych.

Niemniej jednak, nie można pominąć, że zakres obowiązku alimentacyjnego, a zatem udzielonego zabezpieczenia, winien uwzględniać również wymogi określone w art. 135 § 1 k.r.o., a więc możliwości zarobkowe zobowiązanego. Z zeznań pozwanego złożonych na rozprawie w dniu 5 czerwca 2014r., wynika, że te możliwości są znaczne.

Uwzględniając zatem usprawiedliwione potrzeby powódki, koszty utrzymania mieszkania, jak również możliwości majątkowe pozwanego, oraz to, że w niniejszym postępowaniu ustalenia obowiązku alimentacyjnego dochodzi również córka stron, należało uznać, że udzielenie przez Sąd Rejonowy zabezpieczenie roszczenia powódki do kwoty 650 zł miesięcznie mieściło się w ramach określonych powyżej granic zabezpieczenia.

Odnosząc się natomiast do rozstrzygnięcia w przedmiocie zabezpieczenia roszczenie alimentacyjnego małoletniej powódki, zwrócić należy w pierwszej kolejności na odmienną podstawę prawną tego żądania. Podstawą materialną roszczenia małoletniego powoda jest natomiast art. 133 § 1 k.r.o. oraz art. 135 § 1 k.r.o., zgodnie z którym, zakres tych świadczeń zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie tego obowiązku może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego lub na świadczeniu finansowym. W tym miejscu należy zwrócić uwagę na powszechny, zarówno w doktrynie jak i orzecznictwie, pogląd, że obowiązek finansowego ponoszenia ciężarów alimentacyjnych winien w większym stopniu obciążać tego z rodziców, który dziecka nie wychowuje.

Pozwem z 26 marca 2014r. małoletnia powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz alimentów w kwocie 800 zł miesięcznie. W piśmie procesowym z 1 lipca 2014r. wniosła natomiast o udzielenie zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego w wysokości 700 zł. Koszty swojego utrzymania małoletniej oscylują w kwocie 755 zł, którą należało uznać, za adekwatną do wieku małoletniej. Zabezpieczenie zostało udzielone do kwoty 450 zł, która to kwota stanowi nieco więcej niż połowę miesięcznych kosztów utrzymania powódki. Uwzględniając przy tym możliwości majątkowe pozwanego, uznać należało, że kwota ta uwzględnia te możliwości, jak również pozwoli na prawidłową realizację zasadniczego czelni zabezpieczenia, co zaznaczono na wstępie.

Z tych względów, na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. , zażalenie podlegało oddaleniu.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Krystyna Hadryś SSO Andrzej Dyrda